

Попов Сергій Васильович

126

ВИНАХІДНИКИ УКРАЇНИ



Інженер-електротехнік,
винахідник

У 1952 р. закінчив Московський енергетичний інститут, працював у Київському науково-дослідному інституті радіоелектроніки, а також у НДІ «Квант» і «Комета», на Київському заводі «Комуніст». Згодом був співробітником Науково-дослідного інституту автоматики та приладобудування в м. Новосибірську.

Як фахівець із радіолокації та радіоелектронної безпеки, Сергій Васильович брав участь у науково-дослідних і дослідно-конструкторських роботах із розробки апаратури радіотехнічної розвідки та радіопротидії для галузі літакобудування в 1954–1965 рр. Був науковим керівником науково-дослідних робіт «Віраж» і «Ділянка», заступником наукового керівника НДР «Сума», заступником головного конструктора дослідно-конструкторської розробки «Квадрат-2». Керував впровадженням широкодіапазонної літакової станції РТР (1–10 ГГц) «Квадрат-2» у серійне виробництво на заводі «Комуніст», а в подальшому — установкою та льотними випробуваннями станції у складі комплексу бортової апаратури літака Ту-95РЦ на заводі в м. Куйбишеві (нині м. Самара). Брав участь у розробках корабельної апаратури пасивного цілевказування з тем «Дубрава», «Моноліт» і «Титаніт», у яких були використані окремі технічні рішення, що раніше використовувалися на станції «Квадрат-2».

С. В. Попов — автор 67 винаходів і 78 статей, переважно з тематики РТР активної та пасивної локації (пошук і визначення місця розташування об'єктів-випромінювачів, методи побудови апаратури й обробки сигналів), опублікованих упродовж 1966–2011 рр. у різноманітних науково-технічних журналах («Радиотехника», відомості низки ВНЗ, «Радиотехника и электроника», «Зарубежная радиотехника», «Успехи современной радиотехники», «Электромагнитные волны и электронные системы», «Новости навигации», «Проблемы транспорта», «Морской сборник», «Вопросы кораблестроения», «Вопросы специальной радиоэлектроники», праці в. ч. 48230 та ін.). Теоретичні матеріали досліджень Сергія Попова узагальнені та систематизовані в книзі «Радиотехническая разведка. Методы оценки эффективности», написаній у співавторстві з д-ром техн. наук Ю. П. Мельниковим, яка побачила світ у 2008 р. у московському видавництві «Радиотехника».

Брав участь Сергій Васильович і в багатьох галузевих науково-дослідних конференціях, для яких підготував 27 доповідей. Співавторами низки винаходів, статей і доповідей стали співробітники С. В. Попова в різні періоди його життя: кандидати технічних наук С. А. Гегечкори, В. О. Громцев, І. Г. Кобилянський, В. І. Лебідь, О. С. Натальченко,



Патенти і публікації Сергія Васильовича

А. М. Підгурський, М. В. Усков, доктори технічних наук Ю. П. Мельников, О. В. Миленський, Є. Т. Скорик, Т. Ю. Стефанович. Крім роботи за своєю основною тематикою, Сергій Попов був учасником окремих медико-біологічних розробок (винаходів) у співавторстві з докторами медичних наук П. В. Білошицьким і П. П. Слинком.

Сергій Васильович захоплюється вітрильним спортом і гірським туризмом, підкорював вершини Кавказьких і Карпатських гір (Казбек, Ельбрус, Гюверла, перевали).

Серед винаходів С. В. Попова: «Цифровий прилад СРЦ» (авторське свідоцтво 56488, 1971), «Прилад автоматичного виявлення та пеленгування» (65854, 1972), «Спосіб автоматичної корекції підсилення трактів» (74584, 1973), «Прилад компенсації прийому по боковим пелюсткам» (81093, 1974), «Фазовий пеленгатор» (84682, 1975), «Прилад декодування ФМ-сигналів» (88040, 1975), «Спосіб визначення координат і частоти випромінювача» (91828, 1975), «Радіолокаційний маяк-відповідач» (96106, 1976), «Цифровий прилад когерентної обробки» (100446, 1976), «Прилад супроводження послідовності» (109841, 1977), «Радіолокаційна система супроводу низьколітних цілей» (115986, 1978), «Корабельна радіолокаційна система супроводу низьколітних цілей» (115987, 1978), «Моноімпульсний радіолокатор» (116854, 1978), «Селектор імпульсів за періодом» (660222, 1979), «Селектор імпульсів» (661757, 1979), «Система РТР із використанням відбитків» (143101, 1980), «Корабельна система визначення координат» (176829, 1982), «Прилад класифікації кораблів» (178126, 1982),



Літак Ту-95 РЦ



Малий ракетний корабель (проект 1234)

«Аналізатор радіоперешкод» (211574, 1984), «Корабельна система визначення координат» (228715, 1985), «Радіотехнічна система визначення координат» (278215, 1988), «Прилад для визначення положення та вектору швидкості» (295256, 1989), «Канал запити» (310868, 1990), «Станція РТР» (311838, 1990), «Корабельний пункт прийому даних» (314604, 1990), «Радіолокаційна система» (316737, 1990), «Корабельний пеленгатор випромінювань» (317293, 1990), «Прилад пеленгування й аналізу сигналів» (331250, 1991), «Прилад визначення координат групи надводних цілей» (3248999, 1991), «Спосіб підвищення неспецифічної резистентності» (1731219, 1992), «Осцилографічний фазометр» («Промислова власність», № 7–1, Київ, 1994).

Нагороджений медаллю «Ветеран праці» та ювілейною медаллю «1500 років Києва».